

Braziliaanse groet

2016

ZWARTZUSTERS van Bethel - O.S.A.

Beste familieleden en vrienden van Brazilië,

2015 werd door Paus Franciscus uitgeroepen tot het jaar van het religieuze, het godgewijde leven. Op de kaft ziet u het logo van het jaar van het religieuze leven. Het is een werk van de Italiaanse schilder Carmela Boccasile, en het drukt symbolisch de fundamentele waarden uit van dit godgewijde leven in de kerk en de wereld van vandaag, die wij met **vreugde** mogen beleven en doorleven. We werden en worden opgeroepen om evangelisch, profetisch en hoopvol te leven.

- **Evangelium:** Het Evangelie biedt wijsheid die oriënteert en **vreugde** geeft.
- **Prophetia:** verwijst naar het profetisch karakter van het godgewijde leven.
- **Spes:** Het godgewijde leven is een teken van hoop, nabijheid en barmhartigheid.

We mochten dit jaar in dankbaarheid terugblikken op het verleden en dit ter voorbereiding van ons jubeljaar in 2016 waarin we 655 jaar Zwartzusters in Vlaanderen, vijftig jaar Zwartzusters in Brazilië, vijftig jaar parochie São Gonçalo do Retiro in Salvador da Bahia en een diamanten jubileum van Zr. Agnes De Sloover in Brazilië zullen mogen vieren. Vieren jullie dan met ons mee?

Paus Franciscus riep ons in zijn apostolische brief ook op om het heden met passie te beleven en om de toekomst hoopvol te omarmen. Ook nu nog worden we opgeroepen om de tekenen van de tijd in het licht van het geloof te lezen en op creatieve wijze te voorzien in de noden van de Kerk, ook al worden de gemeenschappen wat ouder, kleiner en zwakker. De paus zei: "Eén woord wil ik jullie zeggen: dat woord is '**vreugde**'. Altijd daar waar de Godgewijden zijn, daar is er **vreugde!**"

We laten u graag delen in onze **vreugde** om wat er leeft in Brazilië. Gaat u met ons mee op tocht?

Zr. Christine Everaere

www.zwartzusters-bethel-brugge.be

Nieuwe missie in São Roque do Paraguaçu.

Op 13 november 2014 ontving het Algemeen Bestuur van de Congregatie een schrijven van Padre Reginaldo Alfredo Moraes van Maragojipe, met de vraag of we een huis zouden willen openen op de parochie van São Bartolomeu in São Roque do Paraguaçu, één van de vijf districten van Maragojipe. De andere districten zijn: Nagé, Coquero, Guapirá en Guái. São Roque van Paraguaçu ligt op 34 km van Maragojipe en aan de oevers van de rivier de Paraguaçu en de rivier Baetantã. Het klimaat is er tropisch en de gemiddelde temperatuur bedraagt 24,8 °C.

Padre Reginaldo schreef: 'Door de installaties van de Petrobras is het bevolkingsaantal hier sterk toegenomen en dit heeft zowel positieve als negatieve gevolgen. Het district groeit in alle opzichten maar er is ook een toename van drugsgebruik en prostitutie. We hebben nood aan jonge zusters om zo aan alle pastorale behoeften te kunnen voldoen. Mag ik rekenen op uw begrip, solidariteit, geloofwaardigheid en beschikbaarheid van u en uw Congregatie?' De vraag werd aandachtig besproken in de raadsvergaderingen en kreeg een positief advies alsook van de aartsbisschop van São Salvador da Bahia, Dom Murilo S.R. Krieger, scj. Op 6 januari 2015 kregen we een zendingswoord van onze Bisschop Jozef de Kesel die o.a. schreef: 'Ik hoop dat jullie zelf echt de diepe **vreugde** van het Evangelie ondervinden waarover paus Franciscus zo treffend spreekt in zijn apostolische brief 'Evangelii gaudium' en mogen jullie getuigenis en jullie nabijheid ook vele andere mensen blij maken en vertrouwen schenken.' Op 18 januari 2015 werd er een contract ondertekend voor drie jaar en de zusters Damiana do Carmo Nascimento, Rita de Cássia en Noélia Nascimento Cerqueira werden gezonden.

Van 12 april tot 16 mei alsook van 15 oktober tot 04 november trok ik naar Brazilië om er mijn Braziliaanse medezusters te ontmoeten en ook de nieuwe missiepost te bezoeken.

De zusters wonen er in het blauwe gedeelte van het huis dat door de parochie gehuurd wordt. Het huis kreeg de naam 'Casa da Esperança', 'Het huis van de hoop.'

Sinds november 2014 tot nu toe is er in de regio echter heel veel veranderd. Iedereen is hier onder de indruk van het grote omkopschaal rond het Braziliaanse staatsoliebedrijf "Petrobras". Velen hadden hun werk in Petrobras, in de winkeltjes en hotels die hier als paddenstoelen uit de grond rezen. Mensen lijdten nu onder de gevolgen van een algemene werkloosheid. Heel wat kinderen en jongeren zijn ontgoocheld door de uitzichtloosheid van hun leven.

Het is een armere streek. We zagen vissers vertrekken met een eenvoudige boot, mensen oesters en krabben reinigen en koken om dan te verkopen, we zagen daklozen, kleine en aarden huisjes...

Bij het varen naar één van hun gemeenschappen, 'Enseada', zagen we de indrukwekkende installaties van Petrobas die er nu verlaten bijliggen.

Mensen trekken weg naar de grote stad terug op zoek naar werk, want van visvangst alleen kan men hier niet leven. Toch blijft men hopen dat er iemand die zaak hier zal kunnen overnemen.

Ook het vormingscentrum Cobepa, ligt er praktisch verlaten bij, wegens gebrek aan sponsoring. Daar werden allerhande vormingscursussen gegeven aan de jongeren, om hen zo weg te houden van de drugs en de prostitutie. Het is met pijn in het hart hoe ze zien dat alles begint te verkommeren, maar ze blijven hoopvol dat er een oplossing zal gevonden worden.

Op 22 oktober vernamen we van de burens dat er opnieuw, zoals verleden week, een jongen van 19 jaar vermoord is door een drugsbende. Ze gaan echt barbaars met elkaar om. Het hoofd van het slachtoffer wordt op een openbare plaats gelegd om te tonen dat die persoon overleden is. Het lichaam willen ze niet vrijgeven en ze begraven de rest van het verminkte lichaam ergens op een onbekende plaats zodat de familie ook geen waardig afscheid kan nemen van haar dierbare overledene. Als er iemand uit deze groep vermoord wordt, neemt men wraak en moet er iemand vermoord worden uit een andere drugsgroep.

Onze zusters begeven zich, soms met een klein hartje, tussen die jongerengroepen. Veel jongeren haken af van school, vinden geen werk en komen zo terecht in een wereld van drugs, geweld, moorden en vermoorden. De zusters willen actief werken met die vele ontgoochelde jongeren die doelloos rondslenteren. Ze gaan iemand zoeken die hen zoals in Salvador, muzieklés of een andere cursus kan geven. Ze willen helpen de huidige zwarte pest van geweld, prostitutie en drugs te verzachten. Er zullen muziekinstrumenten moeten worden aangekocht. Mogen we rekenen op jullie steun?

Wat is er nu juist gebeurd en hoe is de economische toestand nu in Brazilië?

Guido Steeman maakte voor ons, aan de hand van heel wat artikels, een beknopte, boeiende samenvatting.

Lava Jato of het proces van Brazilië

'Weg met Dilma', 'Weg met Cunha', 'Weg met de P.T.', 'Weg met de corruptie', enkele voorbeelden van wat we het volksproces van de Brazilianen, dat op straat wordt gehouden, kunnen noemen.

De bevolking heeft er genoeg van dat zij belasting moet betalen voor de rijkdom van de politici die dan hun zakken vullen uit allerlei andere fondsen en vooral omdat het onderwijs en de gezondheidszorg beneden alle peil blijven.

Het deksel, dat van de grote stinkpot gelicht werd, is het deksel van Petrobras (de melkkoe van Brazilië en dan vooral van enkelen).

Operatie 'Lava Jato' is de naam van het onderzoek door de federale Politie van Brazilië gesteld en wordt zo genoemd omdat het witwassen van geld gebeurde in

een netwerk van stomerijen en benzinstations (Lavar = wassen). Het onderzoek begon op 17 maart 2014 en werd opgedeeld in verschillende fases. Ondertussen zitten we aan de 19e fase waarin steeds meer aan het licht komt en men hoger aan de boom begint te schudden. In 'Lava Jato' gaat het om ongeveer 20 biljoen Reais of

6 biljoen euro (wisselkoers 3,33) die door Petrobras en andere ondernemingen als smeergeld werd betaald. Het begon ietwat onschuldig op 17 maart 2014 met de aanhouding van Carlos Alberto Youssef, die de kunst had om geld wit te wassen.

Tegen eind april waren reeds 46 mensen aangehouden op verdenking van het organiseren van een criminele bende, misdaden tegen het nationaal financieel systeem, valsheid in geschriften en witwassen van geld. Onder die 46 bevond zich, niet onbelangrijk, de voormalig directeur van Petrobras, Paulo Roberto Costa. Nadat de federale politie in bedrijven van Costa's vrouw en dochters bezwarende bewijzen vond, besloot Costa mee te werken aan het onderzoek om daardoor vermindering van straf en boete te krijgen.

De voorzitter van het Federaal Hooggerechtshof (STF), minister Ricardo Lewandowski, zei in Washington tijdens een lezing, dat het lopende onderzoek naar het corruptieschandaal bij Petrobras zal leiden tot een 'revolutie' in Brazilië. En inderdaad. Tijdens de eerste etappes van het onderzoek werden 'de kleintjes' aangehouden en verhoord maar vanaf de zevende etappe, genaamd het 'Laatste Oordeel', verrichtte de Federale Politie 49 huiszoekingsbevelen en arresteerde de voorzitters en directeurs van grote bedrijven in Brazilië, zoals Construtora OAS, IESA Oil & Gas Camargo Correa bouw, UTC Engenharia, Engevix en Construtora Queiroz Galvão. Tijdens de achtste etappe werd de directeur internationale betrekkingen van Petrobras, Nestor Cervero, aangehouden. Het verder opnoemen van alle etappes zou teveel zijn maar toch enkele van de belangrijkste. Op 15 april 2015 begon de federale politie de twaalfde etappe met twee arrestatiebevelen. Eén ervan was van de penningmeester van de PT (de partij van Lula en Dilma), João Vaccari Neto. Op 19 juni 2015, was het reeds de 14de etappe van Operatie 'Lava Jato', genaamd 'erga omnes', Latijnse uitdrukking wat betekent: 'het geldt voor iedereen'. De directeurs van Odebrecht en Gutierrez en enkele onderdirecteurs werden opgepakt.

Nu moet je weten dat vooral Odebrecht de meeste grote publieke werken in Brazilië en het buitenland uitvoert. En ondertussen is geweten dat deze werken door bemiddeling van ex-president Lula tot stand kwamen.

Op 2 juli 2015 zitten we aan etappe 15, genaamd 'verbinding Monaco'. Er werd 10 miljoen euro versluisd van Zwitserland naar Monaco door een van de directeurs van Petrobras, Zelada. Hij was de opvolger van Cervero, eerder aangehouden.

Tijdens de operatie 'Politeia' een Griekse verwijzing naar het boek 'Plato's Republiek' werden 53 huiszoekingen verricht met in beslagname van talrijke goederen (kunstwerken, luxeauto's...).

Dat gebeurde vooral bij betrokken politici waaronder senator Fernando Collor. Deze Collor was al eens afgezet als president van Brazilië op 29 december 1992 wegens corruptie. Tijdens de 17e etappe werden ex minister José Dirceu en zijn broer aangehouden.

In één van de laatste etappes wordt de zoon van ex president Lula opgenomen voor ondervraging.

Politieke gevolgen

De belangrijkste politieke partijen die klappen kregen door het onderzoek zijn de PP met 31 onderzochte politici, de PMDB en de PT met elk zeven verdachte politici. Onder de verdachte politici bevinden zich de voorzitter van de senaat, Renan, en de voorzitter van het parlement, Cunha, die, hoe gek het ook klinkt, mogen aanblijven tot een rechtbank zich uitsprekt. Ethiek is ver te zoeken in de Braziliaanse politieke wereld. In verklaringen van de voormalige manager van Petrobras, Barusco, zou de PT tussen de 150 en 200 miljoen ontvangen hebben waarop hij prompt door voorzitter Rui van de PT als bandiet werd uitgescholden. Alleen al tussen de periode 2003 en 2014 zouden de contracten met Petrobras afgesloten, hen 5 biljoen reais hebben opgebracht. In getuigenissen van Paulo Roberto Costa en Youssef, werd presidente Dilma Rousseff elf keer geciteerd. Zo kreeg Dilma in 2010, 2.000.000 reais van Petrobras voor de electorale campagne.

Het spreekt vanzelf dat het geloof in de politiek op een laag pitje staat. De populariteit van Dilma is gezakt tot 23% (de harde PT kern) en er lopen enkele onderzoeken tegen haar die kunnen leiden tot haar afzetting. Maar ook de handelwijze van vooral de voorzitter van het parlement die eerst verklaarde geen rekeningen in het buitenland te hebben, maar nu geconfronteerd wordt met een miljoenenbedrag in Zwitserland en blijft zeggen onschuldig te zijn, roept vele vragen op.

De volgende verkiezingen, in 2018, beloven spannend te worden. Lula zou terug opkomen als kandidaat van de PT. Het zou tevens het begin van het einde van die partij kunnen worden.

Economische gevolgen

Officieus is Brazilië failliet. De economie draait niet meer. De verkoop van auto's, elektro, huizen is in elkaar gestort. Het wordt een sneeuwbal effect: er is minder verkoop, minder werk, meer werkloosheid. De inflatie zit boven het voorziene bedrag, de dagelijkse producten zijn sedert het begin van het jaar bijna verdubbeld en de belastingen blijven stijgen. De benzineprijs is in enkele maanden met 20% gestegen en dat voor een producerend land. Het lijkt wel alsof de bevolking de schade van Petrobras moet betalen terwijl de politici en de verantwoordelijken van het schandaal handig de dans ontspringen.

Alle grote werken van Petrobras, raffinaderijen in Rio en Pernambuco liggen stil en in sommige gevallen is dat de doodsteek voor duizenden mensen die daar reeds hun toekomst hadden begonnen. Hotels en winkels die voorzien waren om al die werknemers op te vangen zitten op droog zaad en moeten sluiten.

Vragen die blijven

Ondanks dat de federale politie prachtig werk levert, blijven we met nog een heleboel vragen zitten.

- In hoeverre is ex president Lula bij dit alles betrokken? Men kan toch niet blind zijn voor het feit dat een president, die 8 jaar leider van het land was, niets afwist van wat er in zijn eigen partij en tussen zijn partij en Petrobras werd afgesproken, temeer dat Lula een type van dictator is die niets laat gebeuren zonder zijn weten.
- Hoe onschuldig is Dilma die in de regering van Lula als minister bevoegd was voor Petrobras?
- Zal de federale politie en het hoogste gerechtshof de moed maar ook de mogelijkheden hebben om het dossier tot op het bod uit te spitten?

Hoe dan ook, we zijn nog niet aan het einde van het verhaal. Misschien zal het nog jaren duren voor alles klaar en duidelijk geweten en uitgespit is. Maar laat ons hopen dat daarna een nieuw Brazilië kan beginnen, een met een schone lei, vrij van corruptie, met leiders die echt om hun volk bekommerd zijn.

'Lava Jato' is daardoor het proces van Brazilië geworden, de toekomst van een land staat hier op het spel.

Ondanks deze situaties was er toch **vreugde** bij de mensen die op bezoek gingen naar Brazilië en u laten delen in hun belevenissen waaronder Ann Everaere en de familie Despierre.

Impressies Reis Ann Everaere, 12 april - 6 mei

25 jaar na mijn eerste bezoek aan Salvador, had ik het geluk met mijn zus, Zr. Christine, er opnieuw naartoe te reizen. Wat zou ik er aan treffen, is er veel veranderd, is er nog zoveel armoede of is er al wat beterschap? Wanneer je als toerist in Salvador landt, dan zie je de prachtige luchthaven in een goede, rijke en verzorgde buurt. Je bent zeker in de waan dat alles zoveel verbeterd is. Daar zal het WK voetbal ook wel voor iets tussen zitten. Er werd immers een prachtig voetbalstadion gebouwd in Salvador. Ik had echter het geluk tussen de Brazilianen zelf te mogen vertoeven. Zo leer je een stad, een land pas echt goed kennen. Zuster Joêmia loodste ons veilig van de luchthaven naar Casa da Paz. Eénmaal we de kleine, drukke steegjes insloegen, besefte ik al vlug dat er helaas weinig veranderd was. Met de zusters Jandira, Iraci en Jaci mocht ik mee op stap in Salvador.

Zo kon ik 3 verschillende wijken bezoeken. Met Irmã Iraci beklommen we de trap van aan Casa da Crinca tot boven in de wijk Santo Antonio. Het was een lange en vermoeiende klim. Het is intriest te zien in welke omstandigheden de mensen hier leven. Indien wij een hond in zulke 'huisjes' zouden stoppen dan kregen we zeker GAJA over de vloer. Overal waar men maar kan bouwt men huizen. Tijdens de eerste dagen van ons verblijf regende het pijpenstelen. Er viel nog nooit zoveel water in zo'n korte tijd. Helaas werden hierdoor opnieuw huizen en mensen in de afgrond meegesleurd...

Na een paar dagen Salvador trokken we naar de nieuwe stichting in São Roque do Paraguaçu. Na een uurtje varen met de Ferry Boat vanuit São Joaquim, meerden we aan en werden warm opgewacht door de zusters Noélia en Damiana.

Het eerste deel van de weg was mooi geasfalteerd, maar de laatste 8 km waande ik me even terug in Congo, waar wegen niet geasfalteerd zijn en je er al slalomend de putten probeert te ontwijken.

Met de zusters Damiana, Noélia en Rita trokken we naar de diverse missieposten. Steeds werden we door een plaatselijke inwoner en verantwoordelijke begeleid, want ook al oogt alles héél rustig, het is er behoorlijk gevaarlijk omwille van de drugsbendes die actief zijn en wantrouwig als er vreemde mensen rondlopen. Ze denken dan dat het politieagenten zijn.

Helaas heerst er hier ook heel veel werkloosheid in de streek. Hoewel de mensen er heel arm zijn werden we steeds héél hartelijk ontvangen. Telkens kregen we een drankje aangeboden.

Wat me enorm opviel is dat men hier met heel veel liefde en toewijding zorgt voor de zieke familieleden. Zo ontmoetten we een blinde vrouw die, samen met haar dochter, de zorg voor haar gehandicapte broer op zich neemt.

Gelukkig is niet alles kommer en kwel. Ik mocht ook genieten van de mooie natuur, de vrolijke aapjes, macacinos, die al van 's morgens vroeg rondhuppelden in de tuin.

Na een weekje nam ik met spijt in het hart afscheid van São Roque do Paraguaçu, gelegen aan de rivier do Paraguaçu. We werden in Salvador verwacht.

Wat een contrast: de rust en de stilte van de "interior", "het binnenland" met het hectische, drukke, lawaaierige Salvador. Met Guido Steeman en Maria mocht ik mee naar het Hannshof, hun gastvrij huis in het woud aan Praia do Forte.

Zo kon ik genieten van een paar dagen stilte en rust, gedeconnecteerd van radio, telefoon, internet, met alleen het geluid van de natuur. Ik mocht ook de toeristische kant van Brazilië ontdekken. Veel volk aan het strand van Praia do Forte en de bijhorende winkelstraatjes. Terug in Salvador trok ik met Maria en Guido naar het oude, historische stadsdeel van Salvador, de Pelourinho. Dit is zeker het bezoeken waard. Wanneer je langs het strand wandelt en het historische stadscentrum van Salvador bezoekt, kun je je nauwelijks inbeelden dat het een paar straten verder armoede troef is...

Een bezoek aan de missiepost Ruy Barbosa stond ook nog op het programma. De regen was die dag de grote spelbreker. In Salvador liepen straten onder en het was niet duidelijk of we wel zouden kunnen afreizen.

Gelukkig konden we in de namiddag toch vertrekken. Onze bus vertrok om 14.30u. Ik keek gretig naar buiten om zoveel mogelijk van de streek te zien. Na vijf uur rijden veranderde de natuur. Iets na Feira Santana kwamen we in een droge streek terecht waar bijna geen groen meer te bespeuren was.

Na 6.30u rijden kwamen we aan in Ruy Barbosa. Het was een hartelijke ontmoeting met de zusters Iraci, Clemilda, Maria en Marinalva. Het beloofde ook hier drukke dagen te worden. Na een verdiende nachtrust mocht ik de volgende dag mee met Zuster Clemilda naar Flores, op 6 km ver van waar de zusters wonen, waar

ze een bezinningsmoment leidde. Ze gaf wat uitleg en moedigde de mensen aan om gemeenschap te vormen en anderen actief aan te spreken. We bezochten het project 'Jovem, levanta-te e anda', 'Jongere, sta op en wandel', waar jonge drugsverslaafden worden opgevangen en begeleid, om met nieuwe moed en los van de verslaving verder op weg te kunnen gaan en van het leven te houden, 'amar a vida'.

Veel van de comunidades, gemeenschappen waar de zusters werkzaam zijn, liggen ver weg van het centrum. Zo hebben veel gemeenschappen slechts eenmaal om de drie maanden de gelegenheid om een eucharistieviering bij te wonen. Ik had het geluk om in zo'n afgelegen gemeenschap de viering te mogen bijwonen. De mensen waren heel gelukkig met het bezoek van de pastoor en Zuster Iraci.

In elke gemeenschap werden we heel hartelijk ontvangen. Ook ik, als vreemdeling, werd er hartelijk onthaald, alsof ze me al jaren kenden... Hier word je onmiddellijk omarmd en zegt iedereen dat je welkom bent en dat ze blij zijn dat je er bent! Op donderdag 30 april namen we een dagje vrijaf en trokken de natuur in. Even wat op adem komen en genieten van de stilte en de pracht van de watervallen bij een Pousada.

De droogte hield aan en ja één watertank raakte leeg: we konden niet meer afwassen in de keuken. Dan maar buiten op de koer in de afwasbak. Bij een toiletbezoek was je genoodzaakt om met een emmer water door te spoelen. Toestanden die wij ons niet kunnen voorstellen. Het duurde een aantal dagen vooraleer de gemeente langskwam om water te brengen... Ook al ontbreekt het de mensen aan van alles en nog wat, ze blijven steeds vriendelijk, behulpzaam en begaan met hun medemens. Iets waar wij Westerlingen nog veel van kunnen leren.

Ann Everaere

Impressies Reis Brazilië Familie Alexander Despierre: 21 juli - 5 augustus 2015

Het is er eindelijk van gekomen ...

Nu mijn tante (Zuster Lies Despierre) meer dan 40 jaar actief is in het verre Brazilië zijn we er dus eindelijk ook eens geraakt en nog wel met het hele gezin.

En het weze gezegd: we hebben het ons allerminst beklaagd. Wel integendeel, het is in alle opzichten een fantastische ervaring geworden!

Nu onze kinderen ondertussen iets ouder geworden zijn, vonden we het nu het ideale moment om dit 'avontuur' aan te gaan. Dat het ook voor mijn tante een zeer speciale belevenis geworden is, staat uiteraard als een paal boven water. Stel je voor: vijf personen (waaronder flink wat jong volk) strijken daar zo maar eventjes voor twee weken bij je neer.

Bij onze aankomst al waren onze eerste impressies over dit voor ons onwezenlijk groot land al meteen overwelvend. We kwamen onmiddellijk ogen te kort.

Het eerste wat ons erg frappeerde was de enorme chaos in het verkeer waarmee we direct geconfronteerd werden tijdens de rit van de luchthaven naar 'Casa Betel', het huis van mijn tante. Tegelijkertijd is het ook merkwaardig hoe snel alles went, want na enkele dagen beschouw je dit eigenlijk al als iets wat daar deel uitmaakt van de dagelijkse realiteit.

Als men ons vraagt om onze reis in enkele kernwoorden samen te vatten dan zouden wij zeggen dat Brazilië synoniem staat voor het land van de uitersten. Nooit hadden wij kunnen vermoeden dat extremen letterlijk en figuurlijk zo vlak naast elkaar kunnen bestaan. Een beeld dat voor eeuwig op ons netvlies gebrand zal blijven is de kijk uit het keukenraam van bij tante Lies thuis. Op 100 meter voor je zie je er grote gebouwen die je onwillekeurig doen denken aan grote administratieve buildings zoals je ze ook aantreft in grote westerse metropolen zoals pakweg Brussel of Parijs. Maar tussen het huis van mijn tante en die moderne gebouwen kijk je op een groot braak-liggend terrein met krotten waar mensen als het ware op een openbare vuilnisbelt samengetroeft leven. Hoe schrijnend kunnen contrasten zijn ...

Voorts word je gecharmeerd door paradijselijke stukken natuur maar evengoed rijdt je door straten die bezaaid liggen met vuilniszakken en hopen afval.

We zijn in Salvador een voetbalmatch gaan bijwonen in Fonte Nova. Dit is het gloednieuwe stadion dat volledig gemoderniseerd werd voor het WK voetbal in Brazilië

in 2014 en dat plaats biedt aan pakweg 65.000 toeschouwers. Zulke moderne stadions zijn zelfs in België vooralsnog een utopie maar tegelijkertijd is het bij wijze van spreken 2 straten verderop weer armoe troef. We hebben een glimp kunnen opvangen van de super chique stranden van Guarajuba en Praia Forte maar we zijn evengoed afgezakt naar de armenmarkt en de favella's.

In de fameuze 'Gouden kerk, Igreja de São Francisco' hebben we in het historisch stadsdeel van Salvador een misviering bijgewoond waar we in een decor van pracht en praal terecht kwamen. De eucharistieviering die we enkele dagen later bijwoonden op de parochie van mijn tante zelf verliep in een heel wat minder majestueus decor maar die straalde minstens evenveel warmte en hartelijkheid uit. We werden er onthaald als ware helden.

Op het einde van de eucharistie werden we zelfs vooraan geroepen en begon iedereen voor ons spontaan te zingen. Het deed veel deugd om er ook de appreciatie van de plaatselijke bevolking tegenover mijn tante te mogen ervaren. En zelf genoot ze er stilletjes duidelijk ook met volle teugen van!

Wat dan ook het meest van al bij blijft van ons Braziliaans avontuur zijn de warmte en de hartelijkheid van de mensen zelf. Overall voel je je direct welkom en ervaar je de oprechtheid waarmee mensen je verwelkomen en ontvangen.

Wildvreemde mensen waarmee je gedurende 2 weken geregeld mee opgetrokken bent en die tranen met tuiten staan te wenen bij het afscheid. Ik zie het hier in België eerlijk gezegd nog niet zo rap gebeuren. Onvergetelijke momenten waren het!

Ook op onze kinderen (Célestine, Mathisse en Amélie) heeft de reis een diepe en prachtige indruk nagelaten. Zo konden zij onder meer aan den lijve ondervinden dat er ook nog een andere wereld bestaat dan de onze en hoe goed we het hier wel hebben.

Van tante Lies zelf hadden we in de loop van de vele jaren wel al duizend verhalen gehoord over het leven in Brazilië. Nu we het zelf beleefd hebben, zijn al die verhalen voor ons zoveel bevattelijker geworden.

Voor ons maakt dit een wereld van verschil, omdat je er zelf mee geconfronteerd bent geworden.

Het was in alle opzichten een reis om nooit meer te vergeten. En nu we de smaak te pakken gekregen hebben, smaakt dit misschien wel naar meer ...

Tante Lies zou er beslist niet rouwig om zijn!

Fam. Alexander en Nele Despierre - Derudder

Beste vrienden,

Van harte dank om met zoveel aandacht onze Braziliaanse groet te lezen, mee te leven met het wel en wee van onze zusters in Salvador da Bahia, Ruy Barbosa en São Roque do Paraguaçu. Ook van harte dank voor uw milde steun en hopelijk kunt u in 2016 met ons meevieren.

Vredevolle Kersttijd! Heilvol Nieuwjaar!

Zr. Christine Everaere en medezusters.

HUIZEN EN ADRESSEN IN BRAZILIË:

Casa da Alegria

Rua do Saboeiro - quarta travessa 03 Bairro Saboeiro
SALVADOR - BA-BRASIL
Cep. 41.180-635

Casa da Paz

Rua Milton Gomes Costa 114
São Gonçalo do Retiro
SALVADOR - BA-BRASIL
Cep. 41.190-200

Casa Bethel

Rua Prof. Euclides Alípio de Oliveira, 265
Jardim Armação
SALVADOR - BA -BRASIL
Cep. 41.750-060

Casa Santo Agostinho

Rua Urbano Azevedo Machado 380
Bairro Vila Progresso
RUI BARBOSA-BA-BRASIL
Cep. 46.800-000

Casa da Esperança

Rua Santa Cruz 95
Centro São Roque do Paraguaçu
MARAGOJIPE-BA-BRASIL
Cep. 44420-000

Indien u graag ons werk steunt:

Zonder fiscaal attest

BE88 7370 4291 2641

BIC: KREDBEBB

Zwartzusters van Brugge vzw
Oosterlingenplein 5
8000 Brugge

-

Met fiscaal attest

Ons project wordt eveneens ondersteund door vzw Kontinenten, waarmee wij een samenwerkingsovereenkomst hebben afgesloten. Voor jaarlijkse giften vanaf 40,00 euro kunt een fiscaal attest ontvangen.

BE21 0000 7186 7603

BIC BPOTBEB1

vzw Kontinenten,
Potterierei 72
8000 Brugge

In de mededeling: Zwartzusters – Brazilië.

zwartzusters.brugge@telenet.be

<http://www.zwartzusters-bethel-brugge.be>